

РЕШЕНИЕ

№ 183

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 08 юли 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести юни през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД № 185 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

АДФИ - София, чрез процесуалният си представител, обжалва Решение на Районен съд-Радомир по НАХД № 51/2013г. по описа на същия съд за 2013г.. Твърдят се касационни основания, относно незаконосъобразност на постановеното решение, оспорва се правилността на извода на съда, че в случая е приложим състава на чл. 18 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и връщане на делото на друг състав на първостепенния съд, а алтернативно се пледира за отмяна на решението и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Ответникът по жалбата П.Г.П. чрез пълномощника си пледира за оставяне в сила на съдебното решение, като правилно и законосъобразно и алтернативно пледира за изменение на санкцията в минимален размер.

Заклучението на участващия по делото прокурор при Окръжна прокуратура Перник е, че решението на радомирския районен съд е правилно и предлага да се остави в сила.

Касаторът е субект на правото на оспорване и е упражнил правото си надлежно, поради което жалбата е допустима.

Административният съд, на основание чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, след като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, прие следното:

Предмет на касационна проверка е Решение № 76 от 12.04.2013г. на Радомирския районен съд постановено по НАХД № 51 по описа на същия съд за 2013г.. С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление № 11011028/14.09.2012г. на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция - гр. София, с което на П.Г.П.***, в качеството му на Кмет на Община Кюстендил е наложено административно наказание "глоба" в размер на 800 лв., на основание чл. 35, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция и във вр. с чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, за административно нарушение относно спазването на разпоредбата на

чл. 41 от Постановление № 334 от 29.12.2010г. за изпълнението на държавния бюджет на Р. България за 2011г. / ДВ, бр. 2 от 07.01.2011 г./.

Отмененото от районен съд наказателно постановление е заключителен акт в административно-наказателно производство, образувано с АУАН № 11011028/21.06.2012 г. срещу П.Г.П.***, за това, че към 14.12.2011г. в гр. Кюстендил в качеството си на кмет на общината и първостепенен разпоредител с бюджетни кредити на община Кюстендил по смисъла на чл. 28, ал. 1 от Закона за общинските бюджети и чл. 5, ал. 2 от Устройствен правилник на Общинската администрация гр. Кюстендил не е предоставил на четири детски градини-ЦДГ”Славейче”, ЦДГ”1-ви юни”, ЦДГ”Мир” и ОДЗ”Зорница” в пълен размер средствата по единни разходни стандарти, разпределени по формули в срок от 7 работни дни от получаването на средствата от централния бюджет за делегираните от държавата дейности в размер на 1 217 938 лв. на 05.12.2011г..

Нарушението е установено в хода на извършена финансова инспекция на община Кюстендил на 21.06.2012г.. Актосъставителят е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 41 от ПМС № 334 от 29.12.2010г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2011г. /ДВ, бр. 99 от 17.12.2010 г./. Актът е връчен на нарушителя на 21.06.2012г., като същия не е изложил възражения по него, нито са последвали такива в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на АУАН е издадено НП № 11011028/14.09.2012г., в което е възприета и пренесена фактичката обстановка от акта и на нарушителя е наложена глоба в размер на 800 лв., на основание чл. 35, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ, във връзка с чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Първоинстанционният съд е приел, че при изложените фактически обстоятелства, които не се оспорват от страните, неправилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на П.*** и е отменил НП. Приел е, че е на лице извършено нарушение, но неправилно и в нарушение на разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН административния орган е наложил едно наказание за извършени четири отделни нарушения. Мотивите му в тази връзка са, че всяко едно от детските заведения е конкретен правен субект до който следва да достигне субсидията и всеки един субект, съгласно формулите за разпределение на средствата носи различна тежест в общата субсидия и му се дължи различна субсидия. Изложил е доводи за липса на дължимата се преценка по чл. 27 от ЗАНН.

Изводите на първостепенния съд довели до отмяна на наказателното постановление се приемат за логични, последователни и почиващи на материално правна основа и се възприемат.

Отговорността на касатора е ангажирана на основание чл. 35, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция (Доп. – ДВ, бр. 86 от 2007 г.) във вр. с чл. 41 от Постановление № 334 от 29.12.2010 г. за изпълнението на Държавния бюджет на Р.България за 2011г. (Обн. ДВ, бр. 2 от 07.01.2011 г.). В случая с разпоредбите ПМС № 334/2010 г. са дадени указания по прилагането на Закона за държавния бюджет за 2011г.. Същото като подзаконов нормативен акт създава права и задължения. Нарушението е установено въз основа на официални писмени документи, изготвени от длъжностни лица в община Кюстендил и подписани от кмета на община Кюстендил. Акта за установяване на административно нарушение е съставен въз основа на тях и същите са посочени като неразделна част от акта. От данните по делото се установява, че на четири детски градини ответника по жалбата не е предоставил с срок сумите по ЕРС. Това обуславя извършването на 4 отделни административни нарушения, извършени на различни дати. При всяко едно от тези плащания е било на лице задължение за кмета на общината да се съобрази с изискванията на чл. 41 от ПМС

№ 334/2010г.. Неспазването им е довело до осъществен състав на нарушение във всеки един от четирите случая на закъсняло плащане след установения 7-мо дневен срок.

С тези си действия наказващият орган е нарушил разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, според която когато едно лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях, т. е. всяко от деянията влече налагане на отделно наказание, което в случая не е направено от наказващия орган, който се е задоволил с налагане на едно единствено наказание. В случая правилата за реална съвкупност и продължавано престъпление по смисъла на НК са неприложими доколкото чл. 11 от ЗАНН препраща към разпоредбите на общата част на НК само по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвяне и опита. Незаконнообразно четири отделни деяния наказващият орган е квалифицирал като едно единствено нарушение на чл. 41 от ПМС и за същото нарушителят е санкциониран с налагане на едно наказание. По този начин са накърнени принципите на административно наказателното производство, като предвид наличието на няколко отделни нарушения, е наложено едно само наказание в противоречие с чл. 18 от ЗАНН. Предвид това и изложеното по-горе, съдът намира, че при реализиране на административно наказателната отговорност спрямо ответника по жалбата са допуснати нарушения, които опорочават процедурата по реализиране на тази отговорност. От друга страна, в чл. 53 от ЗАНН е предвидено изискване към административно наказващия орган да издаде наказателно постановление едва след като установи, че нарушителят е извършил деянието виновно и ако няма основания за прилагането на чл. 28 и чл. 29 от ЗАНН. Това предполага в наказателното постановление АНО да обоснове защо не прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и да бъдат изложени мотиви защо е приел, че не са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН. Такава преценка не е правена.

Така при разглеждането на делото, водим от гореизложеното и след извършената и служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, касационната инстанция не установи пороци, които да са основание за отмяна на решението на Районен съд-Радомир. Обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ съдебен контрол. Постановено е от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия. Предвид това атакуваният съдебен акт като правилен и законосъобразен, следва да бъде оставен в сила.

Воден от тези мотиви и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд Перник

РЕШИ:

Оставя в сила решение № 76 от 12.04.2013г. на Радомирския районен съд постановено по НАХД № 51 по описа на същия съд за 2013г..

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/